

AUGLÝSING

114

11. okt.

um breyting á gjaldskrá fyrir rafveituna á Akranesi, nr. 89 frá 21. sept. 1926.

1. málsgrein 2. greinar gjaldskrárinnar orðist svo:

Verð á rafmagni skal fyrst um sinn vera sem hér segir: Til ljósa 60 aurar fyrir hverja kílóvattstund, til iðnaðar 40 aurar fyrir hverja kílóvattstund, og 50 aurar á mánuði fyrir hvern rafmagnsmæli yfir starfstímann.

Gjaldskrárbreyting þessi, sem hreppsnefnd Ytri-Akraneshrepps hefir samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt lögum um raforkuvirki nr. 83 frá 1932, sbr. vatnalög nr. 15 frá 1923, til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 11. október 1934.

Haraldur Guðmundsson.

Vígfús Einarsson.

AUGLÝSING

115

23. okt.

um staðfesting ráðuneytisins á lögreglusamþykkt fyrir Keflavíkurhrepp í Gullbringusýslu.

Samkvæmt lögum nr. 26 frá 8. sept. 1931, um breyting á lögum nr. 18 frá 20. október 1905, um lögreglusamþykktir utan kaupstaðanna, er hérmeð staðfest eftirrituð lögreglusamþykkt fyrir Keflavíkurhrepp í Gullbringusýslu:

LÖGREGLUSAMÞYKKT

fyrir Keflavíkurhrepp í Gullbringusýslu.

I. KAFLI

Um reglu og velsæmi á almannafæri.

1. gr.

Á almannafæri mega uppþot og óspektir ekki eiga sér stað. Ekki mega menn þyrpast saman á almannafæri svo að til tálma sé fyrir umferðina. Þegar talað er um almannafæri í samþykkt þessari, er átt við götur, vegi og svæði, sem almenn-ingur fer um, eða er ætlað til almenningsafnota, svo sem leikvellir, torg, bryggjur, bólvirki o. s. frv.

115

23. okt.

Þegar fjölmenni safnast saman á almannafæri, þar á meðal við dyr kirkna, sölubúða, leikhúsa eða annara samkomuhúsa, eða annarsstaðar þar sem almenn-ingur kemur saman, skulu menn haga sér eftir þeim fyrirmælum, sem lögreglan setur til þess að varðveita góða reglu.

2. gr.

Allir, sem fara um götur kaupsins utan gangstétta, hvort heldur eru gangandi, riðandi, á vagni, í bifreið, á hjólum, eða öðrum farkosti, skulu, þá er þeir mæta einhverjum, eða einhver vill komast fram fyrir þá, halda sér, gripum sínum og farartækjum á vinstra helmingi akbrautarinnar eingöngu og svo nærri götubrún eða gangstéttarbrún, sem auðið er. Sá, sem vill komast fram fyrir vegfarendur, skal vikja til hægri handar, þó ekki meira en nauðsyn krefur. Við vegamót skal, ef þörf gerist, sá bíða, sem hefir farartæki á vinstri hönd. Þeir, sem fara um gangstéttir skulu jafnan vikja til vinstri handar, en eru þó ekki skyldir til að vikja út á akbraut, sé hún til vinstri handar.

3. gr.

Á almannafæri má ekki fljúgast á, æpa, kalla, blistra, syngja hátt, eða hafa í frammi annan hávaða eða ofsalegt eða móðgandi athæfi, sem raskar allsherjarreglu, eða ónáðar vegfarendur eða þá, sem búa í nágrenninu.

4. gr.

Bannað er að hafast nokkuð það að, sem raskar næturró manna, og enginn má að ástæðulausu berja á dyr eða glugga, hringja dyrabjöllum eða aðhafast neitt það, er ónáðar eða móðgar húsbúendur.

5. gr.

Á fjölförnum götum, eða þar sem hættu getur af stafað, má ekki leika knattleik, paradís, feluleik, „stikk“ eða „klink“, ekki gera rennibrautir, renna sér á skautum eða sleðum, eða hafa um hönd aðrar skemintanir eða leiki, sem hindra umferðina. Sömuleiðis er bannað að hanga utan á vögnum, sleðum eða bifreiðum, sem eru á ferð um göturnar, eða festa við þá sleða, handvagna eða annað, sem til óþæginda getur orðið.

6. gr.

Ekki má skjóta úr byssu, riffli eða skammbyssu, af boga eða öðrum skotvopnum, yfir götu eða á götu né á svæði, sem almenningur fer um eða ætlað er til almenningsnota, né heldur kveikja í púðri, oliu, benzíni eða öðrum eldfinum efnum eða sprengiefnum, og ekki kasta frá sér steinum, glerbrotum, snjóköggjum, slori, vatni eða öðru, er tjóni getur valdið eða óþægindum þeim, er um fara. Nauðsynlegar sprengingar má aðeins gera við götur, torg eða á almannafæri, með leyfi lögreglustjóra, og skal ætíð, þegar sótt er um leyfi til slíks, til-

greina, hver framkvæmi verkið og ber bæði verkstjóri og sá, sem verkið er unnið fyrir, ábyrgð á að allrar varúðar sé gætt. Sprengiefni og önnur slík eldfim efni má hvorki geyma í íbúðarhúsum né annarsstaðar, þar, sem hætta stafar af. **115**
23. okt.

8. gr.

Enginn má ganga dulklæddur á almannafæri, nema hann sé á leið af eða á grímudansleik eða álfadans. Ekki heldur í búningi, sem mishýður velsæmi eða raskar almenntri reglu. Einnig er bannað að sýna af sér hneykslanlegt athæfi á almannafæri, svo sem með ósæmilegum orðum eða látbragði, með því að fletta sig klæðum eða gera þarfir sínar á hneykslanlegan hátt.

9. gr.

Druknum mönnum, sem finnast ósjálfbjarga eða eru með óspektir á almannafæri, skal ráðstafa á tryggilegan hátt, þar til þeir eru komnir til sjálfs sín aftur. Þeim mönnum, sem sökum ölaðis hafa í frammi hávaða eða ósæmilegt athæfi eða látbragð á almannafæri, skal ráðstafa á sama hátt, þar til þeir koma til sjálfs sín aftur, og skulu þeir þá ennfremur sæta sektum eftir samþykkt þessari fyrir röskun á allsherjarfriði og reglu, er þeir kunna að hafa valdið með drykkjuskap sínum og ólátum.

10. gr.

Enginn má baða sig eða synda nakinn við bryggju kaupsinsins eða annarsstaðar svo nærri landi eða skipum á höfninni, að hneyksli valdi.

11. gr.

Hver sá, sem staddur er á almannafæri, er skyldur að segja til nafns síns og heimilis, ef lögreglan krefst þess.

12. gr.

Almenningi er skylt að hlýða öllum skipunum lögregluvaldsins. Ef nauðsyn ber til getur lögregluvaldið krafist sér til aðstoðar hvern fulltíða karlmann, sem viðstaddur er, til þess að afstýra óreglu eða óspektum á almannafæri, en heimtingu eiga slíkir menn á fullum bótum úr hreppssjóði fyrir tjón, er þeir kunna að bíða við það á fatnaði eða limum, en hreppssjóður á aðgang að hinum seka.

II. KAFLI

Ákvarðanir til að afstýra tálmunum og hættum fyrir umferðina.

13. gr.

Enginn maður má ótilkvaddur slökkva eða kveikja á götuljóskerum kaupsinsins, eða snerta á brunaboðum, nema hann þurfi að gera vart við eldsvoða.

115

23. okt.

Án leyfis lögreglustjóra má enginn setjast að á almannafæri til að selja vörur eða reka aðra atvinnu. Börn yngri en 14 ára mega alls ekki selja vörur á almannafæri. Þó skal börnum, 8 ára eða eldri, heimilað að selja dagblöð og fréttablöð og sómuleiðis aðgöngumiða að íþróttasýningum, dagskrár og merki, er gilda fyrir sérstaka hátíðisdaga.

14. gr.

15. gr.

Enginn má, án leyfis hlutaðeigandi umráðamanns, láta fyrirberast í umgirtu svæði eða öðrum stöðum, þar sem gengið er inn í hús eða garða, né fara inn í hús manna í óleyfi.

16. gr.

Stéttir meðfram götum skulu eingöngu ætlaðar gangandi mönnum. Ljái, gaddhrifur, skotvopn og aðra hluti, sem tjón getur hlotizt af, má aðeins flytja eftir götunni sjálfri og skal svo um þá búið, að engin hættu stafi af þeim. Hlaðnar byssur má ekki bera á götunum eða annarsstaðar á almannafæri. Byssur skal ávallt bera þannig að opið viti upp.

17. gr.

Á almannafæri má ekki leggja eða setja neitt það, er tálmar umferðinni frekar en nauðsynlegt er vegna vöruflutninga og skal þess ætíð gætt að það geri sem minnstan farartálma. Að flutningi loknum skal vandlega hreinsa svæðið, sem notað var. Bifreiðar, vagnar, hjólbörur og sleðar mega ekki standa á götunni lengur en nauðsynlegt er til að fylla þá eða tæma og aldrei mega þeir standa á gangstéttum. Hreppsnefnd ákveður í samráði við lögreglustjóra hvar á götum eða torgum vagnar eða bifreiðar megi standa og setur sérstakar reglur þar að lútandi.

18. gr.

Á almannafæri má ekki vinna neina vinnu, sem tálmar umferð manna eða gerir hana hættulega, svo sem höggva eða sprengja grjót, telgja tré, járna hesta eða því um líkt. Bannað er að hrista gólfábreiður, viðra sængurföt, eða hengja til þerris á götu, torgi eða öðru almannafæri þvott eða annað.

19. gr.

Ekkert má það hafa í opnum glugga við götu, sem niður getur fallið og valdið skaða þeim, er um fara, og ekki má heldur leggja eða hengja neitt það upp á hús eða hafa laust á húsum uppi, er skaða getur valdið vegfarendum, og bera eigendur og umráðamenn húsanna ábyrgð á þeim skaða, er stafar af hirðuleysi þeirra í þessu efni.

20. gr.

Enginn má gera skurði í götur eða torg hreppsins né raska þeim á nokkurn hátt, nema hann hafi til þess leyfi hreppsnefndar. Fáist slíkt leyfi, skal verkið

unnið þannig, að sem minnstur farartálmi sé að, og ætíð skal þess gætt, að vegfarendur séu aðvaraðir um farartálmann með nægilega greinilegum ljósum, frá því að fer að skyggja að kveldi og þar til albjart er orðið að morgni. Að öðru leyti gerir hreppsnefnd og lögreglustjóri þær ráðstafanir, er þurfa þykir til þess að afstýra hættu fyrir vegfarendur. Ef slík verk dragast úr hófi fram, getur hreppsnefnd eða lögreglustjóri, eða bæði í sameiningu, látið ljúka verkinu og sett götur eða torg í samt lag aftur, á kostnað þess, er verkið átti að framkvæma.

115
23. okt.

21. gr.

Þegar hús eru byggð að nýju eða eldri hús rifin og byggð upp að nokkru eða öllu leyti, skal eigandanum, ef húsið liggur við götu eða svæði, sem almenn-ingur fer um, skylt að skýra lögreglustjóra frá, áður en verkið byrjar, og sanna fyrir honum heimild sína til verksins. Hann skal haga sér eftir þeim fyrirmælum, sem lögreglustjóri setur til að afstýra hættu, farartálma eða óþægindum fyrir vegfarendur. Verkfæri og verkefni má ekki leggja frá sér á almannafæri, nema þar sem lögreglustjóri leyfir, og má ekki liggja þar lengur en nauðsyn krefur. Mold, mól, leifar af verkefni og annað, sem af byggingunni stafar, skal eigandinn færa burtu þegar húsgerðinni er svo langt komið, eða verki því, sem unnið er að, að því verði við komið.

Nú brennur hús eða mannvirki, eða það er flutt í burtu, án þess að annað sé gert í staðinn, og er þá eiganda eða umboðsmanni hans skylt að ganga svo frá rústunum, að ekki stafi hætta, óþrifnaður eða óþrýði af.

22. gr.

Palla, stoðir og annan útbúnað við húsasmíðar eða önnur mannvirki, eða viðgerðir á þeim, skal gera nægilega traust. Heimilt er lögreglunni að gera ráðstafanir hér að lútandi. Lausir stigar, sem notaðir eru við aðgerðir á húsum, málun, gluggaþvott eða þesskonar, skulu vera nægilega traustir og kjálkarnir búnir járn göddum að neðan, ef stiginn er meira en 4 metrar langur. Lausir stigar mega ekki standa við húsvegg á almannafæri eftir að dimmt er orðið. Brot gegn ákvæðum þessarar greinar, eða fyrirskipunum lögreglunnar, hér að lútandi, eru á ábyrgð þess, er verkið vinnur eða annast, eða ef hann er ekki tilgreindur, þá á ábyrgð eiganda eða umráðamanns.

23. gr.

Nú er hús svo hrörlegt, að hætt er við að það hrynji eða einhver hluti þess, og getur lögreglustjóri þá bannað að nota húsið og lagt fyrir eigandann að rífa það eða endurbæta það svo sem þörf gerist til þess að afstýra hættu, innan tiltekins tíma. Ennfremur getur lögreglustjóri á kostnað eigandans gert aðrar ráðstafanir, sem hann telur nauðsynlegar til þess að afstýra hættu fyrir vegfarendur og aðra. Ákvæði þetta nær einnig til þess, þegar steinvegg, trévegg eða annari girðingu liggur við falli eða hrúni.

Nú er bryggjum, pöllum eða öðrum mannvirkjum svo áfátt, að hætta getur af því stafað fyrir þá, sem um fara, t. d. þegar göt eru á pöllum eða mann-

115 virki fúin, og getur lögreglustjóri þá krafizt þess af eigendum mannvirkjanna, að þeir gangi svo frá þeim að hættulaust sé.

24. gr.

Áhöld, sem notuð eru til að hefja upp eða renna niður vörum eða öðru við bryggjur eða hús, sem liggja við alfaraveg, skulu vera nægilega traust, og þeir, sem þau nota, skulu vera gætnir og áreiðanlegir menn. Sama ábyrgð hvílir á eigendum, umráðamönnum og þeim, er verkið framkvæma, og á brotum gegn 22. gr.

25. gr.

Sporbrautir, sem liggja eftir götu endilangt eða yfir, skulu því aðeins leyfðar að þær að dómi hreppsnefndar séu nauðsynlegar. Skulu allar slíkar sporbrautir falla ofan í veginn þannig, að þær valdi ekki vegfarendum farartálma, þar sem sporbrautir liggja yfir götu eða eftir, skulu þeir, sem með vagnana fara, gæta þess, að ekki hljótist tjón af, enda er slíkt á ábyrgð eiganda eða umráðamanna og þeirra, sem með fara, þá er slys ber að höndum. Geti sá, er með vagninn fer, ekki bætt tjónið, ber eiganda eða umráðamanni að gera það.

III. KAFLI

Um reið, lestaflutning og akstur.

26. gr.

Þeir, sem riða eða aka um götur eða stræti, skulu viðhafa alla varúð, og er öllum bannað að riða nema fót fyrir fót fram hjá húsdrym og fyrir götuhorn eða út og inn um port eða garðshlið. Svo er og stranglega bannað, að riða hraðara en hægt brokk á götum kaupsins, og eru þeir, sem riða og aka, skyldir til að gera fótgangandi mönnum, sem á undan þeim eru, viðvart í tæka tíð. Fælna hesta má ekki nota fyrir vagni eða sleða. Hvorki fælna eða slæga hesta má reka lausa um götur kaupsins. Vagnar eða sleðar með hesti fyrir mega aldrei standa á götu eða á almannafæri í hreppnum, nema ökumaður eða annar vel hæfur maður gæti hestsins.

27. gr.

Ríðandi mönnum, lestaönnum og öðrum, er farangur flytja á áburðarhestum, er skylt að vikja úr vegi og jafnvel út af götum fyrir vögnum, er þeir mæta, ef vagninn kemst ekki leiðar sinnar að öðrum kosti. Með áburðarhesta má ekki hafa lengri viðdvöl á götunum en nauðsynlegt er til að taka ofan eða láta upp klyfjar.

28. gr.

Það er bannað að riða eða aka á móti skrudgöngum og líkfylgdum eða fram hjá þeim. Skal vikja úr vegi fyrir þeim, ef unnt er, eða nema staðar meðan þær fara fram hjá.

29. gr.

Lausa hesta skal jafnan reka hægt og gætilega um götur kaupsins og aldrei má siga hundum á skepnur nærri götu. Hestar í kaupinu, ef þeir eru þar staddir, skulu ætíð hýstir um nætur á veturna.

115

23. okt.

30. gr.

Með vagna og hesta skal fara svo nærri vegarbrún eða gangstétt til vinstri handar, sem auðið er. Um götuhorn skal ekið í kröppum boga, ef snúið er til vinstri handar, en í löngum boga, ef snúið er til hægri. Á götuhornum og gatnamótum er bannað að aka fram fyrir vagn eða hest, sem á undan fer. Sömuleiðis er bannað að nema staðar með hest eða vagn á gatnamótum eða fast við þau eða nema staðar þar sem hestur eða vagn heldur kyrru fyrir beint á móti hinu megin á götunni.

31. gr.

Slökkviliðið er undanskilið framanskraðum ákvæðum um vagna. Allir eru skyldir að víkja úr vegi fyrir því svo fljótt sem auðið er. Sama gildir um sjúkra-vagna.

32. gr.

Um bifreiðar og gerð þeirra fer eftir lögum um notkun bifreiða, nr. 70, 8. sept. 1931, eða lögum þeim og reglugerðum, sem þar um gilda á hverjum tíma.

33. gr.

Lögreglustjóri eða hreppsnefnd getur takmarkað eða bannað umferð bifreiða á einstökum götum, ef slík umferð álizt hættuleg eða til sérlegra óþæginda fyrir aðra umferð. Sömuleiðis getur lögreglustjóri eða hreppsnefnd takmarkað bifreiðaferðir innanbæjar að næturlagi.

34. gr.

Bifreiðar mega því aðeins fara um götur kaupsins, að aftan á þeim séu skrásetningamerki, þar sem eigandinn er búsettur og ekkert annað merki.

35. gr.

Ökuhraða bifreiða skal ávallt tempra svo að komizt verði hjá slysum og þannig, að umferð um götuna sé ekki trufluð, og má ökuhraðinn aldrei vera meiri en 20 kílómetrar á klukkustund. Þar sem bifreiðarstjóri sér skammt frá sér, í kröppum bugðum, við húsdýr, horn eða gatnamót, þar sem vegur er sleipur og þar sem mikil umferð er, skal gæta sérstakrar varúðar, og má þar aldrei aka hraðar en svo að stöðva megi bifreiðina þegar í stað. Sé for eða bleyta á götu skal aka svo að ekki slettist á aðra vegfarendur eða á gangstéttina.

36. gr.

Ef bifreið mætir vögnum og vegfarendum á stað, þar sem hvorugir komast fram hjá öðrum, skal bifreiðin aka til baka og nema staðar þar sem hinir komast fram hjá henni.

115

23. okt.

Bifreiðarstjóri skal gefa hljóðmerki með horni sínu í tæka tíð þegar hætt er við árekstri og ávallt áður en farið er fyrir götuhorn eða yfir gatnamót og er hann ekur bifreiðinni aftur á bak. Hætta skal hann að gefa hljóðmerki ef hestar hræðast eða verða óróir og ekki má gefa hljóðmerki um leið og bifreiðin fer fram hjá hestum.

Bifreiðarstjórar skulu gæta þess, einkum að næturlagi, að gera eigi hávaða um nauðsyn fram með hljóðmerkjum. Þeir bera og ábyrgð á því að farþegar í vögnum þeirra hafi ekki í frammi hávaða eða söng.

37. gr.

Ef slys vill til, sem stafar af eða stendur í sambandi við notkun bifreiða, skal bifreiðarstjóri þegar stöðva bifreiðina, skýra frá nafni sínu og heimilisfangi, ef þess er krafizt, og hjálpa þeim, sem slasazt hefir, ef þörf gerist.

Ef hestur fælist eða verður órór, skal bifreiðarstjóri þegar í stað stöðva bifreið sína og gangvél hennar.

Bifreiðarstjóri skal ætíð stöðva bifreið sína ef lögreglan gefur honum merki um að nema staðar.

38. gr.

Ljós skal tendra á bifreiðum þegar skyggja fer, en ekki seinna en á þeim tíma, sem ákveðinn er til tendrunar á götuljóskerum.

39. gr.

Á hverju reiðhjólí, sem notað er, skal vera bjalla, sem gefur hveltt hljóð og skulu hjólreiðarmenn láta til hennar heyra ef hætt er við árekstri og ætíð áður en þeir fara fyrir húsdýr, horn eða gatnamót. Skyllt er þeim að hafa ljóskef á reiðhjólunum og hafa þau tendruð ef þeir eru á ferð, frá því að skyggja tekur að kvöldi og þangað til hjart er orðið að morgni.

Ökuhraði reiðhjóla má aldrei vera meiri en 20 kílómetrar á klukkustund. Þar sem gæta þarf sérstakrar varúðar má aldrei aka hraðar en svo að stöðva megi hjólin þegar í stað. Á hjólum mega aldrei vera fleiri menn en hjólin eru gerð fyrir.

Ef slys vill til, sem stafar af eða stendur í sambandi við notkun hjóla, skal hjólreiðarmaður þegar nema staðar, skýra frá nafni sínu og heimilisfangi, ef þess er krafizt, og hjálpa þeim, sem slasazt hefir, ef þörf gerist. Hjólreiðarmaður skal þegar nema staðar, ef lögreglan gefur honum merki um það. Eigandi hjóla ber ábyrgð á brotum á samþykkt þessari, ef hann lánar þau þeim, sem er yngri en 15 ára.

IV. KAFLI

Um skepnuhald o. fl.

115

23. okt.

41. gr.

Alifugla má ekki hafa í kaupþúninu frá 1. maí til 15. sept., nema þeir séu í afgirtu svæði eða öruggri vörzlu.

42. gr.

Sauðfénaður og geitfé má ekki ganga laust inni í sjálfu kaupþúninu frekar en nauðsyn krefur, t. d. þegar það er rekið úr og í haga. Þeir, sem sauðfé eiga, eru skyldir til að annast fjallskil eftir fyrirmælum hreppsnefndar.

Eigi má láta hesta eða nautgripí ganga lausa um götur kaupþúnsins frekar en nauðsyn krefur. Fælnir og hrekkjóttir hestar mega aldrei ganga lausir á götum í kaupþúninu. Ekki má láta hesta standa á eða við götur í kaupþúninu heldur skulu þeir látnir í réttir eða geymdir að húsabaki. Hestaeigendur eru skyldir að eiga hús fyrir hesta sína og hýsa þá í vondum veðrum.

43. gr.

Um hundahald í Keflavíkurkaupþúni fer eftir reglugerð nr. 1, 19. jan. 1925, eða öðrum þeim reglugerðum, er í hennar stað kunna að koma.

V. KAFLI

Um friðun almenningsigna.

44. gr.

Enginn má skemma, lýta eða óhreinka, né á annan hátt spilla eignum hreppsins, hvort heldur það eru vegir, vatnsból, byggingar, rafáhöld, rafþræðir, götuljósker, símar eða annað, sem ætlað er til almenningsnota. Sama gildir um viðvarpsútbúnað einstakra manna.

45. gr.

Enginn má rita, rispa, tjarga, teikna né mála á hús manna eða girðingar neitt það, sem hneyksli getur valdið, skemmdum eða óprýði. Enginn má heldur skemma girðingar þær, er standa um afgirta garða, reiti, tún eða önnur mannvirki. Það er bannað að klífra yfir þær eða fara í gegnum þær, nema með leyfi eiganda eða umráðamanna. Enginn má á nokkurn hátt vísvitandi spilla nokkrum eignum hreppsúa. Komi slíkt fyrir, skal sá, er veldur, bæta fullum bótum þann skaða, sem hann gerir.

46. gr.

Enginn má skemma, troða eða spilla á annan hátt ræktuðum blettum, matjurtagörðum eða skrudgörðum manna, hvort sem girt er eða ógirt. Ekki má

115 heldur skemma plöntur né á nokkurn hátt spilla neinu í grafreit hreppsins eða
23. okt. saurga hann á nokkurn hátt.

47. gr.

Auglýsingar má ekki festa á íbúðarhús manna án þeirra leyfis. Bannað er að festa upp auglýsingar með járnnöglum eða öðrum nöglum á síma- eða rafmagnsstaura og aðrar opinberar eignir, eða eignir einstakra manna, nema með leyfi hlutaðeigenda. Uppfestar auglýsingar skulu hlutaðeigendur taka niður þegar þær hafa náð tilgangi sínum. Opinberar auglýsingar má enginn taka niður í óleyfi, né skemma þær eða gera ólæsilegar á nokkurn hátt.

VI. KAFLI

Um reglu á veitingastöðum og almennum skemmtistöðum.

48. gr.

Allir staðir, þar sem höfð er á hendi almenn veitingasala matar og drykkjar eða gististaðir fyrir almenning, skulu háðir sérstöku eftirliti lögreglustjóra og skal lögreglunni heimill umgangur um húsakynni þau, sem notuð eru í sambandi við veitingarnar. Á öllum gistihúsum skal haldin nákvæm gestaskrá.

49. gr.

Hverjum, sem hefir veitingasölu, hverju nafni sem nefnist, er skylt að gera allt, sem í hans valdi stendur til að afstýra því, að nokkuð það fari fram í húsi hans, sem kemur í bága við velsæmi og góða reglu.

50. gr.

Á veitingastað má enginn sýna af sér ofsalegt athæfi eða látbragð, hávaða eða nokkra ósæmilega hegðun, eða hafa áhættuspil um hönd.

51. gr.

Allir almennir veitingastaðir og samkomustaðir skulu vera lokaðir frá kl. 11½ að kvöldi til kl. 6 að morgni og allir gestir, sem ekki hafa náttstað þar, skulu hafa farið út, ekki síðar en ½ stundu eftir að lokað er. Þó má selja ferðamönnum greiða á hvaða tíma sem er. Heimilt er félögum að halda samkvæmi, dansleiki og aðrar skemmtanir, sem ekki eru bundnar við neinn vissan lokunartíma, ef ekki taka þátt í þeim aðrir en félagsmenn og gestir þeirra. Sama gildir um brúðkaup og samsæti einstakra tiltekinna manna.

52. gr.

Enginn má fyrir borgun halda opinberar skemmtanir án leyfis lögreglustjóra og greiði eftir ákvæðum hans í hvert sinn gjald í sveitarsjóð, 5—50 kr. Leyfishafi skal ennfremur skyldur að hlýða þeim fyrirskipunum, er lögregluvaldið kann að setja til þess, að varðveita góða reglu, velsæmi og hreinlæti.

Leyfishafa er og skylt að hlýða fyriræmum heilbrigðisnefndar um ræsting og hreinlæti í húsrúminu, enda skal það ætíð nýræst þá er samkoma byrjar og nægileg hrákailát til staðar. **115** 23. okt.

53. gr.

Við hvert veitingahús eða almennt samkomuhús skal eigandinn láta gera náðhús og salerni, sem gestum er heimill aðgangur að. Skal veitingamaður eða húsráðandi sjá um, að því sé ávallt haldið vel hreinu.

54. gr.

Sérhverjum, er sjúkling hefir á heimili sínu, er heimilt að fá bannað, að almennar samkomur, sem háreysti geta valdið, séu haldnar svo nærri húsi hans, að hætta geti stafað af fyrir ónæði.

55. gr.

Föst kvikmyndahús má ekki starfrækja í breppnum nema með leyfi hreppsnefndar og lögreglustjóra, og með þeim skilyrðum, að því er útbúnað og loftrými snertif, sem hún tiltekur. Hreppsnefnd ákveður hve mikið gjald skuli greiða í sveitarsjóð fyrir leyfið annaðhvort árlega eða fyrir hverja sýningu.

Lögreglustjóri getur veitt leyfi til að halda einstakar kvikmyndasýningar og ákveður hann þá gjaldið í sveitarsjóð.

56. gr.

Ef sýndar eru myndir, sem að dómi lögreglustjóra eru siðspillandi, hvort sem það eru skuggamyndir eða kvikmyndir, getur lögreglustjóri bannað að sýna þær. Hann getur og bannað, ef honum sýnist ástæða til, að láta börn horfa á myndir, sem geta haft vond áhrif á þau.

VII. KAFLI

Um samgöngur við skip.

57. gr.

Lögreglustjóri hefir heimild til, ef hann telur þess þörf til tryggingar góðri reglu og velsæmi, að gefa út fyrirskipanir um og bönn gegn samgöngum við skip, er koma frá útlöndum, eða eru útlend, en skýra skal hann þegar í stað stjórnarráðinu frá slíkum fyrirskipunum og bönnum.

VIII. KAFLI

Um börn á götum kaupsinsins.

58. gr.

Foreldrum og öðrum hlutaðeigendum er skylt að annast um, að tilhlýðilegt eftirlit sé haft með óstálpuðum börnum, sem eru á þeirra vegum, þegar þau

115 eru á almannafæri. Börn yngri en 12 ára mega ekki vera á almannafæri síðar en kl. 9 á kvöldin á tímabilinu frá 1. október til 31. janúar, ekki seinna en kl. 10 frá 1. febrúar til 30. apríl, og ekki seinna en kl. 11 frá 1. maí til 30. september, nema þau séu í fylgd með fullorðnum. Lögreglan getur bannað börnum, sem ekki ganga þar til vinnu né eiga erindi, að vera á bryggjum kaupsins eða við fisk- og pakkhúsin þegar verið er við fiskvinnu eða upp- og útskipun.

IX. KAFLI

Um almennt hreinlæti og þrifnað.

59. gr.

Heilbrigðisnefndin hefir eftirlit með öllu því, sem að almennum þrifnaði lýtur. Fer um þetta efni eftir heilbrigðissamþykkt fyrir Keflavíkarkauptún nr. 12, 6. febr. 1913, eða þeim heilbrigðissamþykktum, sem síðar kunna að verða settar fyrir hreppinn.

X. KAFLI

Um staðgildi samþykktarinnar, hegningarákvæði o. fl.

60. gr.

Samþykkt þessi gildir fyrir Keflavíkurhrepp í Gullbringusýslu.

61. gr.

Brot gegn lögreglusamþykkt þessari varðar sektum allt að 500 krónum, ef ekki liggur þyngrri hegning við að lögum.

Ef kenna má yfirsjón, sem barn drýgir, skort á hæfilegri umsjón foreldra eða umráðamanna, er ganga þeim í foreldra stað, skal refsa þeim fyrir yfirsjónina, en ekki barninu.

62. gr.

Ef einhver lætur það ógert, sem skylda hans er samkvæmt samþykkt þessari eða fyrirskipun lögreglustjóra samkvæmt henni, getur lögreglustjóri látið gera það. Kostnað við þetta og yfirleitt kostnaður sá, sem leiðir af þeim ráðstöfunum, er lögreglustjóri gerir eða lætur gera til þess að hindra brot gegn því, sem bannað er í samþykkt þessari, greiðist af þeim, sem brýtur. Ef hlutaðeigandi reynist ekki fær um að greiða kostnaðinn, greiðist hann úr sveitarsjóði.

63. gr.

Kostnaður sá, sem að öðru leyti leiðir af samþykkt þessari og ekki verður krafinn af einstökum mönnum, greiðist úr sveitarsjóði.

64. gr.

115

Mál, sem rísa kunna út af samþykkt þessari, skal farið með sem almenn 23. okt.
lögreglumál og skulu allar sektir fyrir brot á henni renna í sveitarsjóð.
Samþykktin öðlast gildi 1. nóvember 1934.

Þetta birtist hérmeð til eftirbreytni öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Í dómsmálaráðuneytinu, 23. október 1934.

Hermann Jónasson.

Gissur Bergsteinsson.

AUGLÝSING

116

um staðfesting heilbrigðismálaráðuneytisins á heilbrigðissamþykkt fyrir
Hríseyjarhrepp í Eyjafjarðarsýslu. 29. okt.

Samkvæmt lögum nr. 64 frá 10. nóvember 1905, um heilbrigðissamþykktir fyrir bæjar- og sveitarfélög, er hér með staðfest eftirfarandi heilbrigðissamþykkt fyrir Hríseyjarhrepp, sem sýslunefnd Eyjafjarðarsýslu hefir samþykkt eftir tillögum hreppsnefndar.

HEILBRIGÐISSAMÞYKKT

fyrir Hríseyjarhrepp í Eyjafjarðarsýslu.

I. Almenn ákvæði.

1. gr.

Samþykkt þessi gildi fyrir Hríseyjarkauptún í Syðstabæjarlandi í Hrísey.

2. gr.

Hreppstjóri er formaður heilbrigðisnefndar. Auk hans eiga sæti í nefndinni einn maður er hreppsnefnd kys til 3 ára og annar er sýslunefnd Eyjafjarðarsýslu kys af íbúum kaupþúsins til jafnlangs tíma.

3. gr.

Formaður kveður nefnd á fund þá er honum þykir ástæða til eða hinir 2 nefndarmenn héraðslæknir eða hreppsnefnd óska. — Þó eigi sjaldnar en tvisvar á ári. Hann ákveður fundarstað og tíma, ritar í gerðabók nefndarinnar allar fundarályktanir, annast bréfaskriftir og gengur eftir að fyrirskipunum nefndarinnar sé hlýtt.